

участие. Тѣ рѣшаваха да убиятъ Княза, но азъ не приехъ нищо. За бюджетъ да ли сж рѣшавали незная.

За убийството на Княза, за събиране пари, и пръ се говори въ първото заседание, когато бѣше тамъ и Бѣловъ, който се отказа, както и азъ, каза ми, че това сж глупости, и азъ считахъ всичко това за развалено.

— Не сте се отказали явно, но тѣ не сж и прѣдполагали, че вий ще се откажете. Така ли?

— Да, така.

— И така, вий бѣхте въ събиранieto на гостилницата, слушахте всички разговоръ. Рѣсвахте ли да пратите Мусевича въ Петербургъ?

— За това не зная, а слѣдъ нѣколко дни се научихъ, че замислалъ, но не зная, за Цариградъ ли, или другадѣ.

— Г. Миларовъ! Рѣсвахте ли въ това събиране да пратите Мусевича въ Петербургъ?

— До колкото помня, такова нѣщо имаше, но не мож да си спомня добрѣ. Като ми се прочете дневника, и като си спомня, всички тия работи и други, ще ви обясня най-точно и ясно.

Подсжд. К. Поповъ: Въ мое присхтствие не се е рѣшавало такова нѣщо.

— На основание чл. 670 отъ В. С. Законъ, че вѣщественитѣ доказателства, слѣдъ като се прѣгледатъ отъ членоветѣ на сжда, се прѣдъявяватъ на подсждимий и на пострадалия отъ прѣстѣпленieto, ако той е на лице, слѣдователно, и дневника на Миларова като едно вѣщественно доказателство, да се заблѣжи като такъвъ, и да се почне да се чете публично.

Защ. Дръ К. Помяновъ: Азъ моля г. прокурора да се съгласи съ мене да остане четението на дневника за утрѣ, слѣдъ като ми се даде възможность да го разгледамъ и азъ да се приготвя по него, за да мож да задавамъ нужднитѣ въпроси.

Прокурора: Като прѣдлагамъ това, правя го главно за улѣснение на защитата, да се разгледатъ публично, защото и азъ не помня всичко. И за това прѣдлагамъ слѣдующия рѣдъ. Да се чете отъ единъ членъ и тогава, въ правото на дискутирванieto, да пита защитата каквото намѣри за потрѣбно, и да искаже, което има. Това може най-добрѣ да стане, защото при четението, може да ставатъ спирания и запитвания за обяснение.